GREGORIUS MAGNUS. PS. AMPHILOCHIUS ICONIENSIS
1. Hälfte 12. Jh. Seite 141r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36491
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

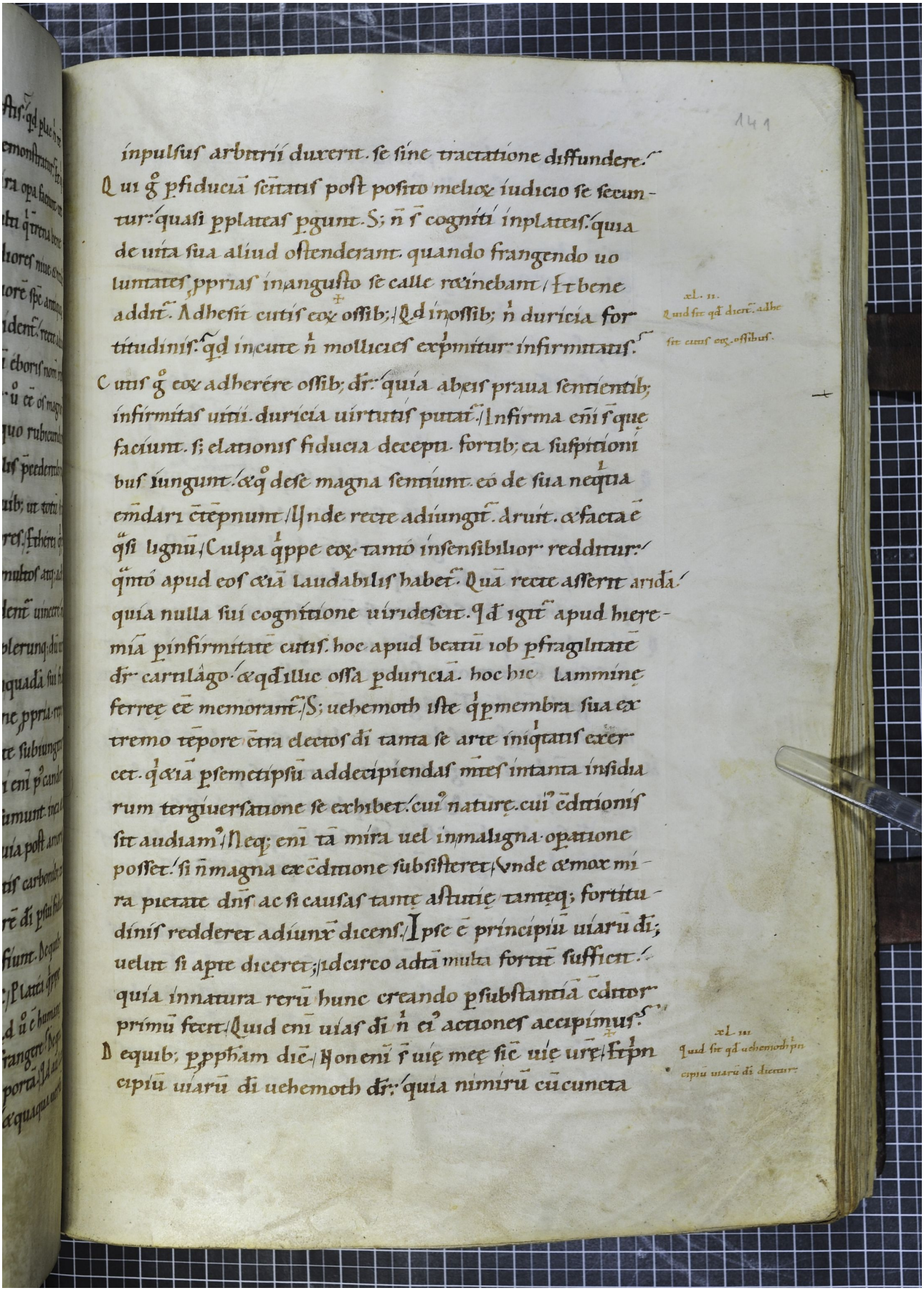

inpulsus arbitrii duxerit. se sine tractatione diffundere.
Qui g̊ ꝑfiduciā scitatis post posito meliorꝫ iudicio se secun-
tur: quasi ꝑplateas ꝑgunt. S; n̄ s̄ cogniti inplateis. quia
de uita sua aliud ostenderant. quando frangendo uo
luntates ꝓprias inangusto se calle reinebant. Et bene
addit. Adhesit cutis eorꝫ ossib; Qd inossib; n̄ duricia for
titudinis. qd incute n̄ mollicies exp̄mitur infirmitatis.

xl. ii. Quid sit qd dicit. adhe sit cutis eorꝫ ossibus.

Cutis g̊ eorꝫ adherere ossib; dr. quia ab eis praua sentientib;
infirmitas uitii. duricia uirtutis putat. Infirma eni s̄ que
faciunt. s; elationis fiducia decepti. fortib; ea suspitioni
bus iungunt. et q̊ de se magna sentiunt. eo de sua neq̄tia
emdari c̄tēpnunt. Unde recte adiungit. aruit. et facta ē
q̄si lignū. Culpa q̄ppe eorꝫ tanto insensibilior redditur.
q̄nto apud eos etiā laudabilis habet. Quā recte asserit arida.
quia nulla sui cognitione uiridescit. Qd igit apud hiere-
miā ꝑinfirmitatē cutis. hoc apud beatū iob ꝑfragilitatē
dr cartilago. et qd illic ossa ꝑduriciā. hoc hic lamminę
ferreę eē memorant. S; uehemoth iste q̄ ꝑmembra sua ex
tremo tēpore c̄tra electos di tanta se arte iniq̄tatis exer
cet. q̄ etiā ꝑsemetipsū addecipiendas mtes intanta insidia
rum tergiuersatione se exhibet. cui⁹ naturę. cui⁹ c̄ditionis
sit audiam⁹. Neq; eni tā mira uel inmaligna opatione
posset. si n̄ magna ex c̄ditione subsisteret. Unde et mox mi-
ra pietate dn̄s ac si causas tantę astutię tantęq; fortitu-
dinis redderet adiunx̄ dicens. Ipse ē principiū uiarū di;
uelut si apte diceret; idcirco ad tā multa fortit̄ sufficit.
quia innatura rerū hunc creando ꝑsubstantiā c̄ditor
primū fecit. Quid eni uias di n̄ ei⁹ actiones accipimus.

xl. iii. Quid sit qd uehemoth ꝑn cipiū uiarū di dicitur.

De quib; ꝑꝓphām dic. Non eni s̄ uię meę sic uię urę. Et ꝑn
cipiū uiarū di uehemoth dr. quia nimirū cū cuncta